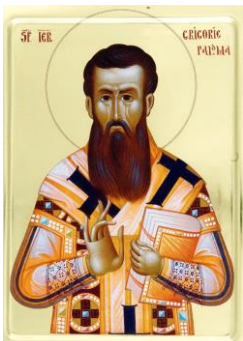




### Duminica a doua din Postul Mare

Sfânta Biserică se roagă nu numai pentru cei prezenți la slujbă, ci și pentru cei suferinzi, pentru cei robiți, pentru călători, întemnițați, pentru toți care au nevoie de ajutor, pentru sănătatea și mântuirea tuturor oamenilor și pentru pacea a toată lumea. Există o legătură între păcat și boală, însă nu toate bolile sunt urmare a păcatului. Sunt și boli despre care Sfântul Ioan Gură de Aur spune că sunt îngăduite de Dumnezeu pentru a evidenția răbdarea, credința și smerenia oamenilor, cum a fost cazul dreptului Iov. Sfânta Evanghelie ne cheamă să ne îngrijim întâi de iertarea păcatelor și de vindecarea sufletului de păcate, căci ele reprezintă rănilor sufletului. Pe lângă mărturisirea păcatelor prin spovedanie, trebuie să săvârșim și fapte de milostenie, să-i ajutăm pe cei bolnavi și să ne rugăm pentru toți oamenii. Sfânta Biserică a păstrat prin slujbe, prin cărțile de cult, prin Sfânta Liturghie, prin predică și prin cântarea în comun, unitatea de credință și de simțire, unitatea limbii, a culturii religioase vechi și a întregii Tradiții milenare. Putem considera toate acestea, minuni și roade ale credinței și rugăciunii celor mulți. În cadrul Sfintei Liturghii, Biserica face rugăciuni și scoate părțile (miride) pentru cei adormiți, iar prin puterea jertfei lui Hristos izbăvește din iad sufletele celor adormiți. Numai Dumnezeu știe câte suflete sunt izbăvite prin rugăciunea liturgică și prin parastase ca rod al harului preoției și al rugăciunii comune. Biserica a pus în practică, încă de la început, Evanghelia iubirii milostive a lui Hristos pentru bolnavi și suferinzi. Duminica a doua din postul Mare este închinată Sfântului Grigorie. El a trăit între anii 1296-1359 și s-a nevoit ca monah la Muntele Athos, în părțile în care se află acum Schitul românesc Prodromul, iar mai apoi a ajuns Arhiepiscop al Tesalonicului. Sfântul Grigorie s-a născut la Constantinopol în anul 1296. A slujit 12 ani și jumătate ca arhiepiscop și a trecut la Domnul la sărbătoarea



Sfântului Ioan Gură de Aur, 13 noiembrie 1359. Teologia Sfântului Grigorie Palama este bazată pe Sfânta Scriptură, pe scrierile și experiența Sfinților Bisericii și este apărută de noul curent isihast din secolul al XIV-lea. El este pomenit în chip deosebit ca „fiu al dumnezeieștii și neînseratei lumini”, adică teolog al luminii dumnezeiești neapuse, necreate și veșnice. Mai este numit „trâmbiță a teologiei”, „stâlpul Bisericii cel nemișcat”, „sfeșnicul luminii”, „vestitorul dumnezeieștii lumini” și „apărătorul adevăratei evlavii”. Prin pomenirea lui, ne îndreptăm spre primirea luminii Învierii lui Hristos, pentru că acum este timp pentru luminarea sufletului prin post, prin rugăciune, prin spovedanie și împărtășire, prin tot ce ne luminează sufletul și mintea, hrănind viața noastră cu lumina harului Preasfintei Treimi, ca pregătire pentru Sfintele Paști.

### Calea vindecătoare a postului

Primul lucru pe care trebuie să-l facă creștinul înainte de a posti, pentru a începe vindecarea sufletului său, este să se împace cu toți semenii, căci Dumnezeu este iubire și porunca cea mai mare este porunca iubirii de Dumnezeu și de oameni. Una din legile iubirii se numește iertare și, împlinind-o, vom înfrânge mânia. Mântuitorul Iisus Hristos ne-a spus: „De veți ierta oamenilor greșelile lor, ierta-va și vouă Tatăl vostru cel Cereșc; iar de nu veți ierta oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre” (Matei 6,14-15). Pentru a fi numiți „fiii Tatălui Cereșc”, trebuie să iubim pe vrăjmașii noștri, să facem bine celor ce ne urăsc și să ne rugăm pentru cei ce ne vatămă și ne prigonesc (Matei 5, 43). A răsplăti binele cu răul este lucrare diavolească, a răsplăti răul cu rău este lucrare dobitocească, a răsplăti binele cu bine este lucrare dumnezeiască și virtute creștinească. Prin iubire și iertare biruim mânia, din care izvorăsc atâtea rele, iar prin post secăm fântâna otrăvitoare a atâtor patimi aducătoare de moarte. Postul cel adevărat constă în reținerea de la cele rele. Dezleagă toată legătura nedreptății, iartă aproapelui tău vătămarile, dăruiește lui datorile. Tu nu mănânci carne, dar mănânci pe fratele tău. Tu te reții din vin, dar nu înfrânezi zburdările trupului. Tu nu mănânci până seara, dar petreci ziua cu procese. Să postim post primit, bine plăcut lui Dumnezeu: postul cel adevărat este înstrăinarea de răutate, înfrânarea limbii, lepădarea mâniei, depărtarea de poftă, de clevetire, de minciună și de jurământ mincinos. Sfinții Părinți arată că lăcomia pântecelui este primul păcat capital, din care izvorăsc toate patimile. Îmbuibarea duce adesea la beție și lene, care aprind trupul spre desfrânare. Toate acestea, având nevoie de bani, conduc la furt, înșelăciune, avariție. Cine nu poate dobândi bani, se întristează, se mânie și invidiază pe cei care au și, astfel, rezultă păcate mari, a căror urmare este moartea sufletească și trupească. Nu numai gura și stomacul să postească, ci și ochii, picioarele și mâinile și toate mădularele trupului. Mâinile să postească, rămânând curate de hoție și lăcomie, picioarele nealergând spre locuri păcătoase, ochii să nu privească la frumuseți străine, gura să postească de vorbiri rușinoase. Postul care îi place lui Dumnezeu este atât cu sufletul, cât și cu trupul, sprijinit și întărit de rugăciune, fapte bune, spovedanie și pecetluit cu Sfânta Împărtășanie. Vremea postului este o vreme de bucurie duhovnicească, în care simți cum te eliberezi din lanțurile patimilor care te țineau în robie. Rupeți lanțurile nedreptății, dezlegați legăturile jugului, dați drumul celor asupriți și sfărâmați jugul lor. Împarte pâinea ta cu cel flămând, adăpostește în casă pe cel sărman, pe cel gol îmbracă-l și nu te ascunde de cel de un neam cu tine. Rugăciunea împreună cu postul sunt două aripi cu ajutorul cărora vom putea urca la înălțimea viețuirii duhovnicești. Amin. „Privegheați și vă rugați, ca să nu intrați în ispită” (Marcu 14, 38).

## Rugăciune și credință

Rugăciunea este convorbirea sufletească a omului cu Dumnezeu. Înaintea Bunului Dumnezeu, rugăciunea este o taină, ea este maică și împărăteasă peste toate faptele bune. Modul nostru de a comunica cu Dumnezeu este rugăciunea. De aceea, dacă vrem să vorbim cu Dumnezeu, rugăciunea trebuie să fie o stare permanentă a minții și a inimii noastre. Rugăciunea neîncetată și mulțumirea față de Dumnezeu pentru toate câte ni se dăruiesc, fac parte din firescul vieții. Dacă omul nu mulțumește lui Dumnezeu pentru fiecare lucru, nu poate nici să se roage, nici să trăiască viața duhovnicească. Rugăciunea este ridicarea minții și a voii noastre către Dumnezeu. În timpul rugăciunii ne închinăm, însemnându-ne cu semnul sfintei cruci, făcând metanii, stăm în genunchi, spre a spori evlavia noastră lăuntrică. Mai ales în timpul postului trebuie intensificată rugăciunea, deoarece postirea noastră este incompletă fără rugăciune. Cea mai sigură și cea mai potrivită cale în urcușul spre desăvârșire al creștinului este rugăciunea, deoarece este maică a virtuților. Postul și rugăciunea sunt armele cu care creștinul luptă pentru dobândirea libertății duhovnicești. Postul Mare este vremea rugăciunii și a pocăinței. Prin rugăciune, omul se pregătește pentru întâlnirea cu Mântuitorul Iisus Hristos prin Sfintele Taine și tot prin rugăciune o și întreține, printr-o stare de smerenie și de pocăință. Aceasta, pentru că prin înseși cuvintele rugăciunii, cerem mila lui Dumnezeu și iertarea păcatelor și ne recunoaștem starea de păcătoșenie. După mărturisirile Sfinților Părinți, rugăciunea bineplăcută înaintea lui Dumnezeu este cea împlinită de creștin cu toată ființa sa. Pentru aceasta este nevoie ca el să aibă minte, inimă și credința puternică, ca să-L preamărească, să-i mulțumească și să-i ceară tot ceea ce El consideră că-i este de folos. Și acestea pentru că rugăciunea este convorbirea omului cu Dumnezeu și cea mai sigură cale de desăvârșire a oricărui creștin. Rugăciunea trebuie să fie scurtă, simplă și constantă. Ea poate fi și o atitudine lăuntrică, o îndreptare a sufletului către Dumnezeu în deplină tăcere. Rugăciunea stă în a-ți împreuna cugetul cu evlavie, cu străpungerea inimii, cu mărturisirea păcatelor și cu suspine nevăzute și cu o dispoziție nepătimasă câștigată prin deprindere și care răpește mintea prin dragoste desăvârșită spre înălțimea spirituală. Ea este, prin excelență, un act de credință în Dumnezeu. Mai ales acum, în timpul postului, ne gândim și practicăm cu mai multă intensitate rugăciunea, pentru că fără ea postirea noastră este lipsită de conținut. Miezul postirii noastre este rugăciunea, care ne aduce la comuniunea cu Dumnezeu și astfel postul și rugăciunea ne fac să trăim bucuria duhovnicească a Raiului. Omul care a gustat bucuria lăuntrică a rugăciunii va dori să fie neîncetat împreună cu Domnul, ca să poată sta de vorbă cu El. Că ne rugăm și noi în timpul postului: „Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămăia înaintea Ta...” (Psalm 140, 2).

† Perioada de post este potrivită pentru analiză personală și vindecare. Să încercăm să fim prieteni buni cu cei de lângă noi! Să punem, în loc de frică, responsabilitate și curaj, în loc de ură, speranță și iubire, în loc de tristețe, liniște și nădejde în Dumnezeu și în oameni. Postul și rugăciunea ne vor da aripi pentru a ne ridica din păcat și din boală. Slavă Ție, Doamne!

## PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
<b>Marti</b> <b>14 martie</b>	<b>14:00</b>	<b>Spovedanie</b>
<b>Miercuri</b> <b>15 martie</b>	<b>08:00</b>	<b>Sfânta Liturghie a Darurilor</b>
<b>Joi</b> <b>16 martie</b>	<b>14:00</b>	<b>Spovedanie</b>
<b>Vineri</b> <b>17 martie</b>	<b>08:00</b>	<b>Sfânta Liturghie a Darurilor</b>
	<b>14:00</b>	<b>Spovedanie</b>
	<b>17:00</b>	<b>Taina Sfântului Maslu</b>
<b>Sâmbătă</b> <b>18 martie</b>	<b>07:00</b>	<b>Sf. Liturghie, pomenirea morților</b>
	<b>14:00</b>	<b>Spovedanie</b>
<b>Duminică</b> <b>19 martie</b>	<b>07:00</b>	<b>Utrenia și Sfânta Liturghie</b>
	<b>11:00</b>	<b>Program de bibliotecă</b>



### Izvorul și fântâna

Unicul izvor de apă era mult în afara unui mic sat. Femeile petreceau zilnic multe ore pentru a transporta, pe drumurile prăfuite și pe arșița soarelui, apă în casele lor. Pe drum conversau asupra grijilor, necazurilor și bucuriilor lor și cereau sfaturi una de la alta. Într-o bună zi au primit bani de la o organizație de binefacere. Atunci bărbații au decis să se facă o fântână în sat pentru a le ușura viața femeilor. Femeile aveau acum foarte mult timp liber. Au început să se certe; la început între ele, apoi în familiile lor. Acest lucru nu le-a plăcut bărbaților. Au mers și au astupat înapoi fântâna satului.

### Iepurașul, pasărea și pauza

Era odată un iepure care se plimba prin pădure. Toata viața lui trăise în frică. Frică față de oameni, frică față de celelalte animale și după cum spune legenda, frică și de umbra lui. Mergând el așa prin pădure cu toate simțurile în alertă, vede deodată o pasăre care stătea sus pe o creangă, fără să pară că îi păsa de ceva. Iepurașul atunci o întrebă ce face acolo sus. Pasărea îi răspunse că stă pur și simplu, bucurându-se de această zi minunată. Iepurașului i se păru un vis una ca asta și spuse că și-ar dori și el să poată să ia o pauză din veșnica stare de alertă în care se afla și să stea asemeni acelei pasări. Pasărea îi spuse că nu vede de ce iepurașul nu ar putea să stea și el ca ea, și îl indemnă să facă la fel. Iepurașul, cedând insistențelor pasării, se întinse și el lângă trunchiul copacului, închise ochii și începu să se bucure de liniștea acelei zile și de căldura soarelui care îl învăluia. Dar trecând pe acolo o vulpe și văzând iepurașul care stătea întins în iarbă fără nici o grijă, se gândi că ar fi păcat să rateze o pradă așa de ușoară, și se repezi la el și îl mâncă îndată. MORALA: Dacă în viață vrei să iei o pauză, asigură-te înainte de toate că ești destul de sus pentru asta!



### Oglinda sufletului nostru

Fiecare om este ca o oglindă: el reflectă ceea ce-i fac ceilalți. Dacă cineva îi zâmbește, zâmbește și el; dacă cineva se încruntă la el, răspunde și el cu încruntare. Dar nu numai fața lui răspunde astfel, ci așa face și inima lui. Inima lui răspunde ca o oglindă la ceea ce vede el în inima celuilalt: dacă simte că cineva îl iubește, inima lui răspunde cu iubire; dacă simte că cineva îl urăște, inima lui răspunde cu ură. Fiecare om scoate din visteria sufletului său ceea ce are – fie bunătate, fie răutate! Din păcate, omul răspunde răului cu rău și nu încearcă să biruiască cu binele orice obstacol din viața sa! „Celălalt de lângă mine nu este iadul, ci raiul meu. El devine iad când eu nu sunt pentru el rai”.

